

Bosnië-Herzegovina

Pharos en de frambozentelers uit Fakovici

Ontwikkelingsamenwerking

Overgenomen uit Bericht over Bosnië door Ingrid Halbritter van Pharos.

Het verhaal van de frambozentelers uit Fakovici en de poging van Pharos om hen volgens het principe „Hulp bij zelfhulp“ de beroemde „Angel“ I te schenken, begint al in maart 2010.

Destijds, laat in het afgelopen jaar, stond er bij onze inspanningen om een agrarische ontwikkeling op gang te brengen nog een groot vraagteken: zal het kleine groepje frambozentelers, dat bij ons in Stuttgart was, genoeg energie kunnen opbrengen om het daadwerkelijk klaar te spelen een telersvereniging op te richten? We hadden hen nog in mei in Stuttgart uitgenodigd, om hen – bij wijze van beloning-vooraf – te stimuleren om zich in te zetten in het land van herkomst.

Nu zult u zich afvragen: waarom hebben ze eigenlijk een stimulans nodig? Is het vooruitzicht op ontwikkeling al niet stimulerend genoeg?

In theorie wel, maar de praktijk ziet er toch heel anders uit! Deze mensen, die economisch gezien onder zeer moeilijke omstandigheden leven, existentiële angsten hebben en gebukt gaan onder oneindig veel zorgen, zijn over het algemeen tot op het bot pessimistisch en sceptisch. En zoals dat bij de meeste mensen het geval is, vinden zij dat anderen de schuld dragen voor hun situatie. Dat zij een eigen verantwoordelijkheid hebben, zelf mogelijkheden bezitten om dingen tot stand te brengen, beseffen zij meestal niet. En zelfs als dat wel het geval is, missen zij iets zeer fundamenteels: het vertrouwen dat er iets tot stand gebracht, veranderd kan worden. Dat inspanning lonend kan zijn. Het overheersende gevoel is, dat de „tegengestelde krachten zo enorm zijn, dat iedere inspanning gedoemd is te mislukken.“ Deze innerlijke houding was voor mij duidelijk merkbaar, tastbaar tot op zekere hoogte.

Toen werd het maart, en ik ging met Rada, een medewerkster van het

internationaal gefinancierde, agrarische ontwikkelingsprogramma FARMA, naar Fakovici om een voorlichtingsbijeenkomst over het thema „Functie en werkwijze van een agrarische telersvereniging“ te houden. Rada is een vrouw met gevoel, humor en expertise, die op haar unieke wijze een groep sceptische boeren wist in te prenten: Niemand zal jullie helpen, als jullie zelf niet het initiatief nemen!

Aan het eind van de bijeenkomst hield ze een stemming onder de aanwezigen. Allen staken de hand op. Het besluit tot oprichting van de vereniging was genomen. Vervolgens stelde ze voor dat vijf vrijwilligers de eerste vergadering en de statuten moesten voorbereiden. Zes personen meldden zich aan, waaronder de jonge pientere kokkin uit onze schoolkeuken en haar broer, een meubelmaker, die mijns inziens alleen maar geen keurige universitair docent of ingenieur geworden was, omdat hij vanwege de oorlog niet had kunnen studeren. Twee weken later vond de eerste vergadering van deze groep initiatiefnemers plaats. En plotseling merkte ik heel duidelijk: met deze jonge mensen kon het lukken! De zaal vulde zich opeens met energie, die er eerst niet was. In een handomdraai was het ontwerpstatuut gereed, waren de taken verdeeld, nieuwe vergaderdata vastgesteld, en contactgegevens uitgewisseld. En heel terloops zei onze „ingenieur“ dat hij bereid was de functie van voorzitter van het bestuur op zich te willen nemen en verklaarde de gehele groep van initiatiefnemers zich bereid om zich als bestuurslid kandidaat te stellen. Daarmee was in één klap mijn vrees van tafel, want vaak zijn mensen er juist huiverig voor functies en verantwoordelijkheden op zich te nemen. Of ze verwachten dat ze ervoor worden betaald.

Nu was dus het ongelooflijke geschied: er waren een paar knappe koppen, die erop belust waren eigen initiatief te tonen en in de wereld vooruit te komen in ons krachtveld terecht gekomen en ze waren bereid de trein op gang te brengen.

De eerste vergadering vond eind mei plaats, opnieuw in goede banen geleid door de

vervolg op pagina 2

Inhoudsopgave

Ontwikkelingsamenwerking

- Pharos en de frambozentelers uit Fakovici, Bosnië p. 1/2
- Het werk van EIRENE in Congo p. 2/3

EIRENE Nederland

- Matthias stelt zich voor p. 3/4
- Van de voorzitter p. 4
- Van onze nieuwe penningmeester p. 5

EIRENE Internationaal

- Harry Schram legt functie als bestuursvoorzitter neer p. 5/6

Vrijwilligerswerk buitenland

- Verslag eerste kwartall 2011 CENIDH-Esteli p. 7/8

Agenda

- Beleidsdagen p. 8

resolute FARMA-medewerkster Rada. De vergadering was om negen uur gepland, en even voor aanvang druppelden spaarzaam een paar frambozentelers de vergaderzaal binnen. De groep initiatiefnemers keek bezorgd de zaal in. Wat doen we, als de opkomst maar heel gering is? „De vereniging wordt opgericht, ongeacht hoeveel mensen er komen opdagen!“ zei Rada en straalde haar moederlijk optimisme uit. Zoals op de groepsfoto te zien is, waren er uiteindelijk 19 aanwezigen. De Bosnische plattelandsbevolking had niet veel gevoel voor plechtigheden. Na een kortdurend applaus voor het gekozen bestuur, ging men snel tot ondertekening over en voldeed men de jaarlijkse bijdrage van vijf euro. Vervolgens gingen de boeren weer haastig naar hun velden en hun stallen terug.

Na afloop zijn de kersverse bestuursleden met Rada en mij nog koffie gaan drinken. Men voelde een mengeling van opluchting, voorzichtig optimisme en ernst die hoort bij mensen die een belangrijke taak te wachten staat. Nu gaat het pas écht beginnen! Maar, zal het ons eigenlijk wel allemaal lukken....? „Natuurlijk gaat het jullie lukken!“, zei Rada,

„En Ingrid en ik zullen jullie daarbij helpen!“

En dát is precies wat we willen doen. Rada en ik zullen het komend weekend bij de eerste bestuursvergadering aanwezig zijn om advies te geven en de vergadering in goede banen te leiden. In samenwerking met FARMA en een ander steunprogramma voor landbouwproducten van Caritas Zwitserland willen wij voor de leden en het bestuur van de telersvereniging in de loop van de komende twaalf maanden een reeks educatieve events realiseren. De spreekwoordelijke baby moet werkelijk alles vanaf het prille begin leren: werken met computer en internet, vergaderingen in goede banen leiden, protocollen schrijven, onderhandelingen voeren, conflicten vreedzaam oplossen, ontwikkelingsprojecten plannen en aanvragen voor materiaalvoer en landbouwsubsidie indienen, enzovoort. Voor deze educatieve cyclus kan Pharos in de zomer opnieuw een aanvraag voor subsidie indienen bij Brood voor de Wereld.

Zo is er dus met het kleine ontwikkelingsproject van Pharos

en met de oprichting van de telersvereniging in Fakovici een nieuw tijdperk aangebroken. Nog slechts enkele maanden geleden wist binnen de internationale „scene“ van de agrarische ontwikkeling vrijwel niemand waar Fakovici überhaupt ligt. Vandaag de dag is Fakovici een vast begrip. De telersgemeenschap wordt voor coördinatievergaderingen uitgenodigd. Daar komen landbouwexperts naar toe om nascholingen te geven. Er is inmiddels zelfs een marktonderzoek opgezet, dat door Pharos is uitgevoerd met financiële bijdragen van Brood voor de Wereld. Op basis daarvan heeft men potentiële afnemers van de frambozen uit Fakovici gevonden in de Zuid-Duitse regio. Verder bestaat er een haalbaarheidsstudie waarin, op bijna 300 bladzijden, advies wordt geboden over hoe men stap voor stap de frambozenteelt kan ontwikkelen....Zo is dus al wat mogelijk is in gang gezet.

Ingrid Halbritter

Het werk van EIRENE in Congo

In de vorige nieuwsbrief kon u lezen over de geschiedenis van Congo. In deze nieuwsbrief zal ik ingaan op het werk dat EIRENE hier verricht. De activiteiten van EIRENE in Congo concentreren zich in de provincie Zuid-Kivu en dan vooral in de steden Bukavu en Uvira. In Bukavu is er een partnerschap met een privé-radiostation Maendeleo, wat ontwikkeling betekent in het Swahili, en twee niet-gouvernementele organisaties (NGO's): Programme d'Appui au Développement durable, PAD, wat zoveel betekent als Programma ter ondersteuning van een duurzame ontwikkeling en Observatoire de Gouvernance et de la Paix, een regerings- en vredesobservatorium. In Uvira is een platform van NGO's, het Comité de Coordination des Actions de la Paix (Coördinatiecomité voor vredesactiviteiten), onze partnerorganisatie.

Om met de laatste partnerorganisatie te beginnen, het platform wordt gekenmerkt door een mix van NGO's

met Banyamulenge- (Congoleses Tutsi's) en Babembe-oorsprong. Het zijn vooral conflicten tussen deze twee bevolkingsgroepen geweest die in de laatste jaren tot bloedige gevechten geleid hebben. De Banyamulenge worden verweten dat ze het Rwandese leger hebben gesteund tijdens de twee oorlogen. Gedeeltelijk is dat waar maar er zijn ook Banyamulenge die al die tijd trouw zijn gebleven aan de regering van Joseph Kabila en die tegen het Rwandese leger gevochten hebben. De Babembe aan de andere kant hebben het grootste aantal Mai-Mai groepen in hun geledingen, die er door de Banyamulenge van beschuldigd worden dat ze de genocide aan de Congoleses kant willen herhalen. Ook hier is er een zekere basis van waarheid want de wrede daden van sommige Mai-Mai zijn bekend en zij rekruteren veel onder de niet-geschoolde jeugd in het gebied.

Het werk van het CCAP bestaat

er uit tussenbeide te komen als het tussen deze bevolkingsgroepen weer eens mis dreigt te gaan. Ik noem ze vaak de "brandweerlieden" van het gebied; als het ergens begint te smeulen tussen de twee groepen wordt er een gemengde afvaardiging uit de lidorganisaties gevormd die naar het gebied afreizen om het "brandje te blussen" voordat het vuur oncontroleerbaar wordt.

EIRENE ondersteunt hen daarbij met geld om een aantal essentiële bureaufuncties te kunnen bekostigen en met een vakkracht die helpt de organisatie te versterken via scholingen en adviezen op het gebied van geweldloze conflictoplossing, de rol van vrouwen daarbij en activiteiten die de spanning tussen bevolkingsgroepen voortijdig weg kunnen nemen. Het gaf ons een goed gevoel om te zien dat al na twee jaar met het CCAP gewerkt te hebben, ze al door andere donoren werden gevraagd om ook voor hun vredesopbouwprogramma's te gaan

uitvoeren, je merkt dan dat het werk vruchten begint af te werpen. De werkzaamheden met radio Maendeleo in Bukavu, richten zich op de opleiding van journalisten in de methode van "Conflictgevoelige Journalistiek". Een benadering waarbij journalisten geleerd wordt dat de manier waarop een onderwerp gepresenteerd wordt, bij luisteraars tot meer of juist minder begrip voor de andere bevolkingsgroep kan leiden. Radio Maendeleo kan in bijna de hele provincie Zuid-Kivu ontvangen worden, en door zijn netwerk van radioclubs, waar luisteraars zich tezamen inzetten om naar programma's te luisteren en die te commentariëren, heeft de radio een direct contact met de lokale bevolking. Een aantal leden van deze radioclubs zijn ook opgeleid tot correspondent, wat de band met de radio nog meer versterkt. Sinds we een nieuw mediaproject begonnen zijn met financiering van de Zwitserse ontwikkelingshulp, is radio Maendeleo daarin gelieerd aan een radiostation in Burundi en een in Rwanda. Tussen de drie radio's worden stagiaires en programma's uitgewisseld met het doel meer begrip tussen deze landen te kweken, wat weer bijdraagt aan een duurzamere vrede. EIRENE heeft in de afgelopen jaren radio Maendeleo ondersteund met een vakkracht, die ook erg veel gedaan heeft aan het op peil brengen van de apparatuur. Zo beschikt de radio nu over een compleet digitale zendinstallatie. In het Zwitserse project is er daarnaast ook financiering voor een aantal functioneringskosten. Het programma met de twee Congolese organisaties Pad en OGP, richt zich op het bevorderen van een rechtvaardige exploitatie van de bodemschatten in het

oosten van Congo. We richten ons daarbij op twee goudmijnen die door de Congolese regering zijn toegewezen aan BANRO, een Canadese mijnbouwonderneming. Het doel daarbij is dat er een gedeelte van de mijn beschikbaar blijft voor de coöperatie van onafhankelijke mijnbouwers, dat de lokale bevolking die verplaatst moet worden om de industriële mijnbouw mogelijk te maken op de juiste wijze gecompenseerd wordt en dat er alternatieve bestaansmogelijkheden worden geboden aan de mijnbouwers die niet in de nieuwe mijn aan de slag kunnen. Om dit ambitieuze plan te doen slagen is het belangrijk dat alle belanghebbenden, dus ook BANRO en de autoriteiten, bij de verwezenlijking worden betrokken, zeker omdat er veel financieel gewin op het spel staat. En als het in Congo om geld gaat kijkt men niet op een dode meer of minder.

Het programma is in oktober 2010 van start gegaan, en de eerste resultaten worden langzaam maar zeker zichtbaar. Goed is daarbij dat ook BANRO tot nu toe meedenkt over hoe het beste tot een voor iedereen aanvaardbare oplossing te komen. De werkzaamheden van de twee organisaties worden ook hier weer ondersteund door een vakkracht die aan de versterking van de capaciteit tot onderhandelen en lobbywerk bij autoriteiten van de twee organisaties werkt. Ook een kleine bijdrage aan de bureaunkosten is voorzien.

Het zwaartepunt van het EIRENE Grote Merenprogramma ligt op dit moment duidelijk in het oosten van de Democratische Republiek Congo. Op zichzelf is dat ook te begrijpen omdat het land nog steeds het minst stabiele land in de regio is en de potentiële conflicthaarden nog volop aanwezig zijn. Verder werpen

de verkiezingen van november van dit jaar hun schaduw al vooruit. Veel Congolezen en vooral die in het oosten zijn erg teleurgesteld in de huidige president Kabila. Aangezien hij uit de streek komt, was de hoop dat nu ook dit gedeelte mee zou gaan profiteren van de rijkdommen van het land. Echter na vijf jaar is er bar weinig veranderd. Zelfs ik kan de gaten in de hoofdstraat van Bukavu aanwijzen die er al waren toen ik voor de eerste keer in 2004 door de stad reed. Ook de elektriciteitsvoorziening is nog steeds erg instabiel, waarbij het voor de mensen in Bukavu frustrerend is om te zien dat in Kamembe, aan de overkant van de grens met Rwanda, er wel altijd stroom is en dat terwijl die stroom toch van dezelfde dam afkomstig is als die in Bukavu.

De voorbereidingen op deze verkiezingen hebben al veel stof doen opwaaien, zeker toen de regeringspartij in een verrassingsactie de grondwet wijzigde zodat de presidentiële verkiezingen nog maar uit een ronde bestaat en niet uit twee zoals voorheen. Angst voor een "Ivoriaans scenario": allen tegen Gbagbo/Kabila zou daartoe bijgedragen hebben.

Al met al genoeg reden om de situatie in het gebied nauw te blijven volgen. EIRENE heeft daarbij het voordeel van goede partnerorganisaties die direct en goed contact hebben met de lokale bevolking. Dat maakt het voor ons mogelijk om via een soort vroegtijdig waarschuwingssysteem via basisgroepen, onrust snel te herkennen en in te grijpen om erger te voorkomen. Er is, helaas, nog genoeg te doen voor EIRENE in dit gebied.

Met vriendelijke groeten uit Burundi,
Wim de Louw

EIRENE Nederland

Matthias stelt zich voor

Beste lezers en lezeressen,

In deze nieuwsbrief wil ik mij voorstellen. Mijn naam is Matthias Frey en ik ben de nieuwe vrijwilliger van EIRENE Nederland en Kerk en Vrede in het kantoor O'43 in Utrecht. Ik ben 19 jaar en kom uit zuid-Duitsland uit de buurt van Baden-Baden. Ik werk het komende jaar in het kantoor O'43 en zie uit naar een mooi jaar hier in Utrecht.

In juli was ik bij de Algemene Leden Vergadering en heb enkele leden en het bestuur van EIRENE Nederland leren kennen. Ik hoop dat alles in het komende jaar lukt en ik heel veel voor EIRENE kan doen.

In mijn vrije tijd speel ik een blaasinstrument, het euphonium (tenor-tuba), en zal ook hier in Utrecht een orkest

vervolg van pagina 3

zoeken om mee te spelen. Voor het komende jaar zoek ik nog een kamer in Utrecht. Op het ogenblik woon ik bij een kennis van mijn voorganger Christoph, maar dat is tijdelijk. Als u een kamer te verhuren heeft of iemand kent die een kamer voor mij heeft, dan houd ik mij aanbevolen. U kunt dan contact opnemen met het kantoor. Bij voorbaat dank.

Met vriendelijke groeten

Matthias Frey
Nieuwe kantoorvrijwilliger

Van de voorzitter

Zo langzamerhand worden de dagen weer wat korter, de temperatuur loopt wat terug en we maken ons klaar voor het najaar. In de landbouw is de periode van oogsten druk geweest en nu kijkt men terug op wat al het werk opgeleverd heeft.

Mijn verbintenis met oogsten is de appelboom in onze tuin, die ieder jaar weer een flinke hoeveelheid grote moesappels oplevert. Het is een feest om hier allerlei dingen van te maken (hoewel ik dat graag aan mijn partner over laat, die dat veel beter kan dan ik) en het grootste deel van de appels aan iedereen uit te delen. De kinderen, de burens, vrienden, familie of gewoon mensen die toevallig langskomen krijgen, als ze dat willen, appels mee. De een wil een paar appels, de ander een grote zak, ieder neemt zoveel als ze nodig hebben. Het is de verbazing, die we ieder jaar weer hebben, dat deze boom ons dit ieder jaar weer geeft, gewoon omdat deze in onze tuin staat. Wat een rijkdom en hoe goed wordt dat verdeeld, ieder krijgt wat hij nodig heeft, niemand neemt teveel mee. Er is dan genoeg voor iedereen.

Hoe anders was mijn ervaring toen ik kort voor de zomer een reis door Bosnië maakte. We reden vanaf het noorden het land binnen en werden geconfronteerd met de armoedige omstandigheden waarin grote delen van de bevolking verkeren. Een vrouw die met drie bosjes kamille langs de hoofdweg zit en deze probeert te verkopen, een man op een roestige kar, getrokken door een uitgemergeld paard. De gebouwen met kogelgaten als stille getuigen van de oorlog, die hier in de 90-er jaren gewoed heeft. Maar misschien wel het ergste van alles, en daar kom je in gesprek met mensen achter, is het verlamme wantrouwen tussen de verschillende bevolkingsgroepen.

Veel van de hulpverlenende organisaties hebben zich ondertussen teruggetrokken, terwijl er juist heel veel werk te verzetten is, om de mensen bij te staan in het richten van hun energie op het opbouwen van het land en een fatsoenlijk leven voor iedereen.

Een enkeling is nog ter plekke. Wij ontmoetten Ingrid Halbritter, een Duitse vrouw die getrouwd is met een Bosniër, en die een groot aantal projecten onder haar beheer heeft. Een daarvan is landencoördinator voor EIRENE, een ander project is het frambozenproject aan de Drina in Fakovici, waarover u meer leest in deze nieuwsbrief.

Ook hadden wij een indrukwekkende ontmoeting met Kamal Kojadin, een man die pas op 66-jarige leeftijd het staatsburgerschap verwierf. Dit gesprek vond plaats

op een terras voor de kathedraal in hartje Sarajevo. Er heerste een opgewonden sfeer in de stad, want het was precies de dag dat Mladic gearresteerd werd en er waren veel televisieploegen op de been.

Toen ik op de ledenvergadering een presentatie hield over mijn ervaringen in Bosnië ontstond een levendige discussie over de situatie en of we hier als EIRENE nog nuttig werk kunnen verrichten. Wij zijn dit verder aan het onderzoeken.

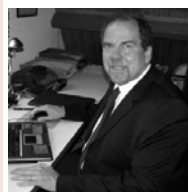
De vorige nieuwsbrief meldde ik dat we een nieuw bestuurslid, Lianne Belt, mochten begroeten. Deze keer ben ik blij melding te maken van het aanschuiven van nog een nieuw bestuurslid, Cas Jansen. Hij stelt zich elders in de nieuwsbrief aan u voor. Cas gaat het penningmeesterschap op zich nemen, want Henny van der Ree is op de ledenvergadering herbenoemd, in lijn met zijn persoonlijke wens, als secretaris.

Onze Jet Visser gaat zich zo langzamerhand terugtrekken uit het bestuur, maar gelukkig blijft zij verbonden aan onze mooie vereniging. Eind van het jaar treedt zij uit het bestuur en is dan nog beschikbaar voor allerlei praktische zaken. Gelukkig maar, mede door haar valt de nieuwsbrief bij u op de mat. Ook niet te versmaden is haar kruidkoek, die in grote hoeveelheden altijd beschikbaar is op onze bijeenkomsten.

Op 29 oktober en 12 november gaan wij in Utrecht het beleid van de vereniging hernieuwen. We kijken dan terug naar wat we de afgelopen 5 jaar tot stand gebracht hebben en stellen een nieuw beleidsplan op voor de komende 5 jaar. Dit doen wij niet alleen met het bestuur, maar ook de Werkgroep 2035 en andere actieve vrijwilligers zullen meedenken. Wij willen dat het beleid echt iets van ons allen is en als u aanwezig kunt en wilt zijn dan zou dat fijn zijn, wij willen graag een aantal leden uit het veld betrekken bij deze belangrijke activiteit. Geef u zich dan op via het kantoor.

Ik wens u veel genoegen bij het lezen van deze nieuwsbrief. Het gaat goed met EIRENE, er komt nieuw elan in de organisatie en dat is altijd goed en hoopvol.

Met vriendelijke groet,

Paul den Hartog
Voorzitter EIRENE Nederland

Van onze nieuwe penningmeester

Beste lezers en lezeressen,

Sinds kort mag ik het bestuur van EIRENE Nederland komen versterken als beoogd opvolger van Henny de penningmeester. Mijn naam is Cas Jansen, ik ben 54 jaar en woonachtig te Bilthoven. Daar woon ik samen met mijn vrouw Janny, acht cavia's, twee katten, twee parkieten en twee konijnen. Soms lijkt het wel de Ark van Noach en moet de vrede tussen de dieren bewaard worden.

Hierin zie ik mij dan ook deels verbonden met EIRENE, die als één van haar doelstellingen heeft om personen ondersteuning te bieden zodat zij op een vreedzame manier kunnen communiceren en niet elkaar naar het leven gaan staan.

Tijdens mijn vele reizen naar het verre buitenland kwam ik in aanraking met de verschillende geloven en overtuigingen en ben mij daar dan ook in gaan verdiepen. In alle geloven zie ik een boventoon van vrede en acceptatie. Helaas vindt een aantal mensen in hun geloven ook teksten waar zij denken dat hun geloof of denkwijze beter is en opgedrongen dient te worden aan andere personen. Toch zie ik dat niet terug als ik in kleine dorpjes ben in bv. Maleisië, Laos, Cambodja, Suriname of Peru. Daar leven de mensen naast elkaar ongeacht hun geloof. Daar leeft meer de gedachte van een goede buur is beter dan een verre vriend. Men wil elkaar wel helpen om o.a. de oogst binnen te halen, woningen neer te zetten. Dan gaat het immers allemaal sneller en hebben zij tijd om ook leuke dingen te doen. Alle bijzondere omstandigheden worden aangegrepen om een feest te geven en om mensen uit naburige dorpen uit te nodigen. Hieruit zijn ook vele huwelijken voortgekomen.

Als ik dit typ heb ik net het nieuws over Kosovo en Servië gelezen. Eerst waren er goede burens die elkaar hielpen en nu worden ze door 'geloofsgenoten' opgezet om elkaar naar het leven te staan. Zoiets zou niet mogen gebeuren.

Daarom wil ik mij dan ook inzetten voor EIRENE om te proberen (indirect dan wel) om de vredesgedachte te promoten. Het leven wordt immers toch veel leuker als wij met elkaar goed kunnen omgaan in plaats van elkaar het leven zuur te maken!

Met vriendelijke groeten,

Cas Jansen
Nieuwe penningmeester

Harry Schram legt functie als voorzitter van bestuur neer

EIRENE

Harry Schram heeft zijn functie als voorzitter van het bestuur van EIRENE Internationaal neergelegd, maar zal nog wel lid blijven van het bestuur. Harry's band met EIRENE begon in 1991, nadat hij bij het bestuur van EIRENE Nederland kwam. Hij leidde de organisatie in de jaren 1990 als bestuursvoorzitter. In 1999 nam hij plaats in het bestuur van EIRENE Internationaal en werd voorzitter in 2000. In de tien jaar dat Harry de functie bekleedde, onderging EIRENE Internationaal een proces van verregaande reorganisatie en verandering. Hoewel dit natuurlijk niet zonder problemen en conflicten ging, zorgde het ervoor dat EIRENE Internationaal beter toegerust was om nieuwe uitdagingen aan te gaan.

In het eerste decennium van deze eeuw breidde EIRENE gestaag het aantal vrijwilligers en professionals uit dat werd uitgezonden naar projecten over de hele wereld. Ook werd het aantal activiteiten in het Grotemerengebied van Afrika uitgebreid. EIRENE ontving meer subsidie van de Duitse overheid toen het meedeed

aan het Zivilfriedensdienstprogramma dat in 1999 startte, en het weltwärtsprogramma dat begon in 2008. Door deze grotere activiteit was een nieuwe werkverdeling en een grotere focus op personeelsmanagement nodig op het secretariaat van EIRENE Internationaal. Daarnaast werd PR belangrijker. In 2007 werd een uitgebreid proces van organisatieontwikkeling in gang gezet en in januari 2010 fuseerden EIRENE Internationaal en EIRENE Duitsland.

Een van de eerste problemen die het bestuur tegenkwam in het begin van de jaren 2000 was de vraag of men moest uitbreiden naar het Grotemerengebied van Afrika, wat ook invloed had op de werkverdeling tussen EIRENE Internationaal en EIRENE Zwitserland. Harry herinnert zich de opschudding die de beslissing teweegbracht en hoeveel tijd en energie het kostte om tot de huidige, positieve relatie tussen EIRENE Internationaal en EIRENE Zwitserland te komen. EIRENE Zwitserland zegde uiteindelijk zijn lidmaatschap van EIRENE Internationaal op en werd een onafhankelijke organisatie.

vervolg van pagina 5

In de jaren 2000 worstelde het bestuur met het behoud van EIRENEs onafhankelijke identiteit toen de afhankelijkheid van Duitse overheidsfinanciering steeds groter werd, vooral na introductie van het weltwärtsprogramma in 2008. Harry vertelt dat het bestuur gedurende een langere periode elke twee weken bij elkaar kwam totdat uiteindelijk besloten werd om mee te doen aan het programma, op voorwaarde dat het op één lijn zou liggen met EIRENEs sterke overtuigingen - er zouden bijvoorbeeld geen uitzendingen van drie of zes maanden plaatsvinden. Volgens Harry was de grootste uitdaging echter het proces van organisatorische ontwikkeling. De snelle groei in volume en complexiteit die EIRENE in de jaren 2000 onderging, maakte het noodzakelijk om de verantwoordelijkheden van het Secretariaat duidelijk af te bakenen. Soms leek dit echter een bedreiging te vormen voor EIRENEs sterke traditie van participatieve besluitvorming.

Harry was nauw betrokken bij personeelszaken namens het bestuur en steunde bijvoorbeeld de invoering van gestandaardiseerde procedures voor selectiegesprekken met vrijwilligers en personeelbeoordelingen. Uiteindelijk leidden Harry en Wilhelm Wilmers, toenmalig bestuursvoorzitter van EIRENE Duitsland, hun twee organisaties door een fusie om zo beter gezamenlijke doelen te bereiken zonder dat alles dubbel gedaan moest worden.

Nu de fusie afgerond is en het proces van organisatorische ontwikkeling goed op gang is gekomen, heeft Harry het leiderschap van EIRENEs bestuur overgedragen aan zijn opvolger Wilfried Steen, maar hij zal als actief lid zijn expertise ter beschikking blijven stellen aan het bestuur. Nu hij meer tijd heeft voor andere interesses hoopt Harry snel zijn proefschrift over de polariteit van goed en kwaad af te ronden. Het bestuur wil Harry bijzonder hartelijk bedanken voor het harde werk dat hij decennialang heeft verricht!

Bestuur EIRENE Internationaal

Wilfried Steen is de nieuwe bestuursvoorzitter van EIRENE Internationaal.

Wilfried is Lutheraans predikant binnen de Evangelische Kerk in Duitsland. Hij werkte 20 jaar lang voor de Evangelische Ontwikkelingsdienst (EED) en was gedurende meer dan tien jaar lang lid van het bestuur van de EED. Na zijn pensioen was hij twee jaar predikant voor de Duitse Protestantse kerk op Malta.

Dr. Uta Bracken is de nieuwe vicevoorzitter van het bestuur. Uta, die culturele studies en landbouw heeft gestudeerd, werkte van 2000 tot 2005 als regionaal bestuurder voor Brood voor de Wereld na drie jaar junior adviseur te zijn geweest in een project voor plattelandsontwikkeling in Burkina Faso. Van 2005 tot 2010 was ze EIRENEs coördinator voor de Sahel vanuit

Niamey in Niger. Ze kwam in 2010 bij het bestuur van EIRENE.

Dr. Marianne Scholte is de nieuwe penningmeester van het bestuur van EIRENE Internationaal. Marianne, geschoold in de economie, heeft de afgelopen 20 jaar in verschillende ontwikkelingslanden gewoond, waaronder Chili, Bolivia en Bangladesh. Ze heeft veel geschreven over ontwikkeling en sociaal beleid in derdewereldlanden. Ze nam zitting in het bestuur in 2011.

Heide Hällmayer was van 2003 tot 2005 EIRENE-vrijwilligster bij Clair Logis, een scholingscentrum voor vrouwen en meisjes in Niger. Na haar terugkeer ging ze verder met haar vrijwilligerswerk voor EIRENE in Duitsland en in 2007 werd ze lid van het bestuur. Ze is ook lid van EIRENEs pedagogische team. Heide studeert etnologie, sociologie en pedagogiek en schrijft op dit moment haar eindthesis.

Margret Meerwein is een psychologe die werkt voor de Evangelische kerk in Stuttgart en Westfalen. Na haar pensioen in 1999 was ze EIRENE-vrijwilligster in Nicaragua en in Duitsland. In 2005 kwam ze bij het bestuur van EIRENE Duitsland en verhuisde na de fusie naar het bestuur van EIRENE Internationaal, waar ze ook een jaar vicevoorzitter was.

Kai Schäfer werkt voor het Directoraat-Generaal voor Ontwikkelingssamenwerking van de Europese Commissie. Hiervóór werkte hij voor de VN in Oeganda, de Democratische Republiek Congo en de VS. In 1997-1998 was hij EIRENE-vrijwilliger bij het Arche in België. Daarna studeerde hij politieke wetenschappen en internationale betrekkingen en was lid van EIRENEs Noordcommissie. Kai werd in het bestuur van EIRENE gekozen in 2010.

John Schot is oprichter van Unicorn International Consultancy. Hij heeft ruim 20 jaar gewerkt als consultant en adviseur op het gebied van internationale ontwikkeling in Afrika, Azië, Zuid-Amerika, de Balkan en het GOS. Hij specialiseert zich in het versterken van "civil society"-organisaties en institutionele fondsenwerving. John kwam in 2010 bij het bestuur van EIRENE.

Harry Schram was bestuursvoorzitter van EIRENE Internationaal van 2000 tot juli 2011.

Daarvoor was hij tien jaar lang bestuursvoorzitter van EIRENE Nederland. Hij was directeur van een instelling voor volwassenenonderwijs tussen 1974-1991 maar ging daarna theologie studeren en was 17 jaar lang predikant in Laren-Blaricum. Hij rondt momenteel zijn proefschrift in de theologie af.

Wolfgang Stuppert is promovendus en werkt op het gebied van democratisering in Afrika bezuiden de Sahara. Daarnaast is hij freelance journalist. Van 2001 tot 2003 was hij EIRENE-vrijwilliger in Boekarest in Roemenië. Daarna zat hij in de Oostcommissie van EIRENE en was EIRENEs eerste "vermenigvuldiger" voor de regionale groeperingen. Hij vervulde een vacature in het bestuur in 2010 en werd in 2011 in het bestuur gekozen.

vervolg op pagina 7

Samenvatting verslag CENIDH-Esteli

Vrijwilligerswerk buiteland

Eerste kwartaal 2011

Hier leest u een kort verslag van de activiteiten van CENIDH-Esteli in het eerste kwartaal van 2011.

Politieke context

Het eerste kwartaal stond in het teken van de verkiezingen (in november) en de voorbereidingen daarop binnen het Netwerk van Promotores t.a.v te organiseren workshops over deelname aan die verkiezingen.

Door het versterken van de institutionele organisatie zijn we in staat geweest in de afgelopen tijd aandacht te besteden aan het toenemend aantal klachten. Deze concentreerden zich rond thema's als civiele en politieke rechten, toenemende kosten voor levensonderhoud, ook omdat het voedselprogramma voor kinderen en schoolgaande jeugd is gestopt.

Ambtenaren van staatsinstellingen en gemeenten werden gebruikt in de verkiezingscampagnes ter ondersteuning van de FSLN-kandidaat Daniel Ortega, waardoor hun werk bleef liggen. Ondanks toenemende klachten in de media over onregelmatigheden van de kant van de Hoge Kiesraad gaat zij door met het verlenen van stemvergunningen aan FSLN sympathisanten en werpt zij obstakels op voor sympathisanten van andere partijen. De partijdigheid der staatsinstellingen verhindert het werk van onze promotoren, soms worden zij zelfs gechanteerd met represailles met het doel om het promotiewerk de rug toe te keren. Zo werden enkele coördinatoren van CENIDH van school ontslagen in opdracht van de plaatselijke FSLN.

Activiteiten

De activiteiten van de afgelopen periode concentreerden zich rond scholing van promotoren (5 programma's) in verschillende dorpen over thema's betreffende de mensenrechten. Er kwamen opvallend veel jongeren (tot 30 jaar) en vrouwen op af. Daarnaast zijn er 3 workshops voor burgers gehouden in drie dorpen.

PROGRAMMA AANGIFTEN

Gedurende deze periode hebben we aandacht gegeven aan 165 zaken, 88% waren nieuw (145) en 12% (20) waren lopende zaken.

Volgens het werkplan 2011, was onze taakstelling voor kwartaal I de behandeling van 125 nieuwe zaken, hetgeen betekent dat we 20 zaken meer hebben gedaan.

Aangiften m.b.t. kinderen en jongeren

We ontvingen 12 zaken m.b.t. kinderen en jongeren, dit is 16% van het totaal aantal individuele aangiften. 6 zaken hadden met voedsel te maken, de overige 6 hadden te maken met scheidingen.

Mensenrechten van vrouwen

We kregen 6 zaken te behandelen rondom vrouwenrechten. Zij hadden te maken met het recht om vrij van geweld te kunnen leven.

Zaken betreffende arbeid

We ontvingen 14 zaken die met arbeid te maken hadden. 11 zaken gingen over sociale voorzieningen, 2 zaken gingen over arbeidscontracten en de laatste zaak betrof een vervolging van een lid van een vakbond.

Politie-optreden

We ontvingen 33 klachten tegen de nationale politie, dit is ongeveer 45% van het totaal aantal individuele aangiften. Dit betekent een duidelijke toename, niet alleen in het aantal klachten, maar ook in het aantal erkenningen van schendingen, daarmee staat de professionaliteit van de politie op het spel.

9 klachten betroffen vrijheidsberoving, 7 betroffen de toegang tot justitie, 6 betroffen het onschuldig zijn, tot dat het tegendeel is. 1 geval ging om discriminatie op grond van seksuele voorkeur. In casu accepteerde de politie de aanklacht niet van een homoseksuele man die door enkele mannen was belaagd.

1 aangifte betrof de fysieke integriteit van de klager.

Vragen om advies

Ons bereikten 22 aanvragen om advies. Het ging hier om vragen en correspondentie over telefoonverkeer, vragen rondom financiën, administratie en geestelijke gezondheid.

De specifiek juridische vragen vertegenwoordigden 27% van alle vragen voor advies. De meest voorkomende thema's waren drugs, roofovervallen, conflicten tussen burgers, geboortecertificaten en verklaringen rondom erfenis en eigendom.

Autoriteiten die mensenrechten schenden

De meest voorkomende klachten betroffen: de nationale Politie met 33 aangiften, particulieren (19 aangiften) en de Tabaksfabriek (5 aangiften).

Autoridad mencionada	Mención	VDH
Nationale Politie	33	23
Particulieren	19	16
Tabaksfabriek	5	3
Particuliere werkgever	2	2
Rechterlijke Macht	3	1
Penitentiaire inrichting	2	1
Instituut Soc. Verzekeringen	2	2
MIFAS	3	1
Ministerie Alg. Zaken	1	1
Ministerie van Onderwijs	2	2
Universiteit	1	1
Gemeente de San Nicolás	1	1
Media	1	1
Regering van de USA	1	1
TOTAL	76	56

vervolg van pagina 7

Zaken die we zoal tegenkomen

Zo is er de sluiting van TV kanaal 15 de Condega, wat indruist tegen vrijheid van meningsuiting in Nicaragua en wat aangeeft hoe de media worden behandeld die objectief zijn en kritisch m.b.t. de schending van de mensenrechten door de functionarissen van de staat; gedragingen zoals deze vormen een groot risico voor de fragiele democratie en rechtstaat, ageren niet alleen tegen de eigenaren van deze communicatiemediën, maar ook tegen de bevolking die het recht heeft op toegang tot informatie op een onpartijdige en vrijwillige manier.

Het recht op vrije meningsuiting werd gehinderd door het gedrag van de politie in de gemeente Ocotal, die 4 burgers arresteerde die bezig waren pamfletten op te hangen, waarop de herverkiezing van Daniel Ortega werd afgewezen. Dit was een schending van het internationale recht, de Grondwet en de politiewet, en bovendien suggereerde deze arrestatie een delict, namelijk het vrijelijk uiting geven van zijn politieke ideologie.

Wat betreft het recht om een identiteitsdocument (cédula) te krijgen om daarmee zijn politieke rechten te kunnen uitoefenen (zijn stemrecht) heeft de Kiesraad in San Fernando behoorlijk dubieus gehandeld door het FSLN te bevoordelen bij het geven van de

cédula aan sympathisanten van het FSLN en het opwerpen van obstakels voor sympathisanten van een andere politieke ideologie; deze handelwijze van een staatsinstelling druist in tegen de rechtstaat en zet vraagtekens bij de legitimiteit van het verkiezingsproces 2011.

Algemene waardering situatie

In vergelijking met vorige perioden zijn de betrekkingen met de nationale politie erop achteruit gegaan, hoewel met sommige commandanten een goed contact bestaat. Hopelijk kunnen we hiervan gebruik maken in de volgende periode bij de planning en uitvoering van educatieve mensenrechtenprogramma's voor de politiefunctionarissen. Deze geven ons de gelegenheid om het thema mensenrechten aan de orde te stellen opdat deze in het gedrag van de politie tot uiting komen.

Wat betreft het juridische macht is het belangrijk te melden dat voor deze periode (februari) een officiële rechter is aangesteld die gespecialiseerd is in familierecht voor het departement Estelí. Dit betekent een verbetering voor de toegankelijkheid tot justitie voor kinderen, jongeren en vrouwen, die slachtoffer van economisch en ander geweld zijn.

Vanuit een principe van actieve geweldloosheid ondersteunt EIRENE op het noordelijk en zuidelijk halfrond initiatieven, die zich voor geweldloze conflictoplossing en een duurzame en rechtvaardige ontwikkeling inzetten.

EIRENE Nederland is onderdeel van EIRENE Internationaal.

Postbanknr. 185 66 60
t.n.v. EIRENE Nederland
te Deventer

(giften zijn aftrekbaar van de belasting)

Postadres:

Postbus 1528, 3500 BM Utrecht

Telefoon: (030) 271 43 76

Email: info@eirene-nederland.org

Web: www.eirene-nederland.org

Internationale Oecumenische Vredesdienst

EIRENE-nieuws verschijnt 4x per jaar.

Redactie: Matthias Frey en Liseth Meijer.

Lay-out: Cesar N. Mercedes Manchego.

Agenda

Aan onze leden

Het bestuur van Eirene Nederland organiseert op **29 oktober** en **12 november 2011** haar beleidsdagen in Utrecht. Het bestuur stelt het bijzonder op prijs als er ook leden zijn die op deze dagen komen meepraten over het te voeren beleid in de komende jaren. Heeft u interesse, meldt u zich dan aan via e-mail info@eirene-nederland.org

Noteer deze data in uw agenda. U ontvangt in september nadere informatie.

Namens het bestuur

Henny van der Ree
Bestuurlid EIRENE Nederland